

[Oluf Johansen.]

idet det ærede Medlem ikke mente, at man ulovligt kunde nedlægge Brug. Selvfølgelig er der nogle Brug, der nedlægges ulovligt, medens andre Brug nedlægges i Kraft af, at man kan komme uden om Loven, kan frigøre sig fra Lovens Bestemmelser ved at finde dens Smuthuller — paa denne sidste Maade bliver en hel Del Brug nedlagt. Men det ærede Medlem maa ikke fortolke Udtrykket: Lov er Lov, og Lov skal holdes, paa den Maade, at alle Vegne, hvor Lovens Smuthuller kan findes, skal man kunne benytte dem og sørge for at komme uden om Loven. Det Forhold, jeg nævnte fra min Hjemegn, er rigtigt og bekræfter i øvrigt min Udtalelse om, at slikt ogsaa finder Sted andre Steder end paa Slagelseegnen, som den højtærede Landbrugsminister talte om.

Hvad angaar Tremandsudvalgene og deres Opgave, er jeg helt enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det gælder om at faa en Undersøgelse paa et solidt og reelt Grundlag. Vi er alle enige om, at i det Øjeblik, der skal arbejdes lovmæssigt med dette Problem, maa den Undersøgelse, der gaar forud, have fundet Sted paa et Grundlag, som vi kan diskutere ærligt og redeligt med hinanden, og som kan holde.

Jeg husker, at for en Del Aar siden blev det Spørgsmaal undersøgt ude omkring i enkelte Husmandskredse, hvordan man i nogle Sogne undersøgte Trangen til Jord, og jeg havde selv som Bestyrelsesmedlem den Opgave at deltage i Undersøgelsen. Jeg sagde til disse Husmænd: Nu skal I skrive Ja, hvis I mener, at I ønsker at foretage Tilkøb; ellers skal I skrive Nej. Vi skal have et reelt Grundlag. Men der var andre af dem, der gik ud, som sagde: I skal skrive Ja. Det kan man naturligvis ikke. Derfor er det rigtigt, at de, der kommer til at undersøge dette Spørgsmaal, ikke bliver tilfældige Folk, men Folk, som Sogneraadene, Husmandsorganisationerne og Landboforeningerne har Tillid til; og som forstaar sig paa Opgaven og er i Stand til at løse den paa et saa neutralt Grundlag, at man faar det rigtige Billede af Sagen. Og saa vil Billedet rimeligvis blive, at af de 80 000 Husmænd vil maaske de 50 000 sige: Noget mere Jord! — og at en Del af dem, som har Haandværk ved Siden af, eller som driver deres Landbrug paa mere intensiv Maade, eller som er ældre Folk, ikke ønsker at faa mere Jord. Men Spørgsmaalet vil nu blive undersøgt, og det er der Grund til at takke den højtærede Landbrugsminister for.

Den højtærede Landbrugsminister frem-

satte en Udtalelse over for en af de andre Ordførere, som jeg gerne vil have Lov at understrege med Taknemmelighed over for Landbrugsministeren, idet Ministeren sagde: Denne Sag skal ordnes paa en forsvarlig Maade, for Udstykningen er en Samfundssag. Det skal være mit sidste Ord her, idet jeg giver Udtryk for den samme Tankegang, at hvad der skal gøres til Fremme af Udstykningen, skal gøres paa et solidt og godt Grundlag, saa det kan holde, for Udstykningen er en Samfundssag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Det var egentlig nærmest det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard, der kaldte mig frem ved den Bemærkning, han gjorde om den sønderjyske Præstegaardsjord. Hvad han sagde, var jo ogsaa rigtigt: at her var et Forhold, man aabenbart skulde være varsom med. Det forstaar jeg udmærket godt, men det er meget betydelige Arealer, det her drejer sig om, omtrent 6 000 ha til Sognepræsteembederne og over 300 ha til Degneembederne, og videre er der op imod et Par Hundrede Hektar Kirkejord; jeg mener, man ikke uden videre kan se bort fra, at det dog er Jord, der — om jeg maa bruge det Udtryk — er i offentlig Eje, og at det er naturligt, at man først og fremmest har Opmærksomheden henvendt paa denne Art af Jorder. Selv om det nu er sønderjysk Præstegaardsjord, kan jeg ikke lade være med at sige, at det dog er saadan, at man Gang paa Gang hører Ønsker fremsat om, at man gerne vil have Grænsen mellem Sønderjylland og det gamle Land slettet, og hvis det er et Ønske, der stikker dybt, maa det ikke bare gælde paa enkelte Omraader, hvor man synes, det kan være rigtigt og maaske ogsaa behageligt, saa maa det virkelig være noget, der rækker ud ogsaa paa Omraader, hvor man har en Ordning, som man maaske kan være glad ved, fordi den betyder en Fordel for de paagældende. Som sagt, hvor det er muligt at slette en bestaaende Grænse mellem Sønderjylland og det gamle Land, synes jeg, man skal gøre det.

Det, som det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen sagde om Ekspropriationer og Ejendomsret, har jeg jo svaret paa. Jeg har det Syn paa Ekspropriation, og det fastholder jeg. Det er ikke rigtigt, at det er vanskeligt at skaffe Jord nok, ingenlunde. Det er saadan i Øjeblikket, at meget ofte, naar en lille bitte Bondegaard, helt ned til 20 Tdr. Land f. Eks., er brændt, kommer Ejeren til Jordlovsudvalget og vil meget gerne have Lov at sælge sin Jord til Udstykning.